

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 7Er/859/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2209213467
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anikó Soóky
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2013:2209213467.3

Uznesenie

Okresný súd Dunajská Streda v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, právne zastúpený: Advocate, s.r.o., Advokátska kancelária so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, proti povinnému: R. E., W.. XX.XX.XXXX, F. XXX XX H. Z. Č.. XXX, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Rudolf Krutý, Exekútorový úrad so sídlom Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, pod spis. značkou EX 7122/09, o vymoženie 575,65 EUR, trov predchádzajúceho konania a trov exekúcie, takto

rozhodol:

Súd exekúciu vedenú u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého pod spis. značkou EX 7122/09 vyhlasuje za neprípustnú.

Súd exekúciu vedenú u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého pod spis. značkou EX 7122/09 zastavuje.

odôvodnenie:

Oprávnený podal dňa 05.08.2009 súdnemu exekútorovi do zápisnice návrh na vykonanie exekúcie, ktorým sa domáhal vymoženía pohľadávky voči povinnému na základe exekučného titulu - Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., spisová značka SR 05387/09, zo dňa 10.06.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 13.07.2009 a vykonateľnosť dňom 16.07.2009.

Na základe návrhu oprávneného súdny exekútor podaním doručeným súdu dňa 16.09.2009 požiadal tunajší súd o vydanie poverenia na vymoženie predmetnej pohľadávky v prospech oprávneného v tomto rozsahu:

- istina vo výške 575,65 EUR,
- úrok z omeškania vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy 479,96 EUR od 30.01.2009 do zaplataenia,
- trovy konania vo výške 169,64 EUR,
- trovy exekúcie.

Tunajší súd uznesením č. k. 7Er/859/2009-11, zo dňa 21.04.2010, žiadosť súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie o vymoženie úrokov z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 479,96 EUR odo dňa 30.01.2009 až do zaplataenia zamietol a vydal súdnemu exekútorovi pod č. k. 7Er/859/2009-17 poverenie č. 5201 042253 * na vykonanie exekúcie v rozsahu vymoženía uloženej povinnosti 575,65 EUR, trov predchádzajúceho konania a trov exekúcie. Proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 7Er/859/2009-11, zo dňa 21.04.2010, podal na poštovú prepravu dňa 07.06.2010 právny zástupca oprávneného odvolanie. Vzhľadom na skutočnosť, že došlo dňa 18.02.2011 k späťvzatiu odvolania oprávneného, Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 11CoE/172/2010-37, zo dňa 24.08.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.05.2013, zastavil odvolacie konanie.

Podľa ustanovenia § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa ustanovenia § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

Podľa ustanovenia § 57 ods. 2 Exekučného poriadku exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 Exekučného poriadku exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len ZoRK) súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise,

b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo

c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Podľa ustanovenia § 45 ods. 2 ZoRK súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

V exekučnom konaní súd na základe citovaných ustanovení je povinný z úradnej povinnosti skúmať, či exekučný titul, návrh na vykonanie exekúcie a žiadosť o vydanie poverenia sú v súlade so zákonom.

S poukazom na skutočnosť, že v predmetnej veci je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok, súd postupoval podľa ustanovenia § 45 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoRK“), pričom skúmal rozhodcovský rozsudok, ktorý je exekučným titulom v predmetnej veci.

Súd preskúmal predložené listiny, ako aj odôvodnenie rozhodcovského rozsudku a zistil, že oprávnený s povinným uzavreli dňa 30.06.2008 Zmluvu o úvere č. 2520046, na základe ktorej poskytol oprávnený povinnému úver vo výške 331,93 EUR. Povinný sa zaviazal vrátiť uvedenú čiastku oprávnenému spolu s poplatkom vo výške 321,31 EUR v 12-tich mesačných splátkach po 54,43 EUR počnúc dňom 15.07.2008. V zmysle odôvodnenia rozhodcovského rozsudku, povinný si svoje povinnosti zo záväzkového vzťahu riadne nespĺnil a tak sa stal dlh splatný celý dlh. Oprávnený vyzval povinného na zaplatenie úveru predsporovými upomienkami s upozornením na možnosť uplatnenia si dohodnutého úroku z omeškania vo výške 0,25 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania. Nakoľko povinný napriek výzve oprávneného svoj dlh neuhradil riadne, oprávnený prostredníctvom svojho právneho zástupcu opätovne zaslal povinnému výzvu - pokus o zmier. Ani po týchto mimosúdnych úkonoch povinný svoj záväzok nespĺnil, a preto sa oprávnený obrátil na Stály rozhodcovský súd zriadený zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. s návrhom, aby bol povinný zaviazaný k zaplateniu sumy vo výške 575,65 EUR s príslušenstvom. Stály rozhodcovský súd návrhu oprávneného v celom rozsahu vyhovel.

Preskúmaním priložených listín súd dospel aj k záveru, že Zmluva o úvere zo dňa 30.06.2008, má povahu spotrebiteľského úveru, na ktorú sa vzťahuje režim zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a subsidiárne ako spotrebiteľskú zmluvu aj všeobecná úprava spotrebiteľských zmlúv uvedených v ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Samotná skutočnosť, že v zmluve o úvere je zaznačená kolónka, že povinná osoba uzavrela zmluvu za účelom zamestnania, nemá vplyv na posudzovanie predmetného zmluvného vzťahu ako vzťahu, ktorý má charakter spotrebiteľského úveru, resp. spotrebiteľskej zmluvy, nakoľko oprávnený nepreukázal opak, t.j. že úver bol poskytnutý na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania úverového dlžníka.

V predmetnej exekučnej veci sa vymáha plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej dňa 30.06.2008 medzi oprávneným a povinným, pričom zo všeobecných obchodných podmienok, ktoré tvoria súčasť zmluvy vyplýva, že sa na ňu vzťahuje ustanovenie Obchodného zákonníka. Ustanovenie všeobecných zmluvných podmienok o použití Obchodného zákonníka však nemá za následok

skutočnosť, že sa na predmetný právny vzťah nevzťahuje pôsobnosť príslušných vnútroštátnych a európskych noriem o ochrane spotrebiteľa. Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Vyššie uvedená zmluva je v zmysle vyššie citovaných ustanovení zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere, pretože bola uzavretá medzi veriteľom (t.j. právnickou osobou, ktorá má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov ako podnikanie - oprávneným) a spotrebiteľom (t.j. fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania), ide o zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver (dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere) a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Takisto zo zmluvy nevyplýva, že ide o prípady v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, teda o prípady kedy nejde o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa tohto zákona.

Podľa ustanovenia § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa ustanovenia § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. h) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) musí obsahovať ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (platného a účinného v čase uzavretia Zmluvy o úvere zo dňa 30.06.2008) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči predávajúcemu vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči predávajúcemu,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba predávajúcemu,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
- r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ustanovenia § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v ustanovení § 52 a nasl. Vychádzajúc z tohto ustanovenia účinného v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Základnou črtou štandardných spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny pred ich uzavretím. Zmluva uzatvorená medzi oprávneným a povinným túto charakteristiku spĺňa. Súčasťou zmluvy boli tiež všeobecné obchodné podmienky, ktoré povinný ovplyvniť nemohol, nakoľko boli pripravené už vopred a pre veľký počet spotrebiteľov. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

Súd preskúmaním všeobecných úverových podmienok oprávneného zistil, že vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, ktoré tvoria súčasť zmluvy, v článku 17. je obsiahnutá neprijateľná podmienka - rozhodcovská doložka v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V zmysle predmetného ustanovenia všeobecných zmluvných podmienok v zmysle ktorej „všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy o úvere, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené: a./ pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761, za písanou v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, Oddiel: Sa, vložka č. 3530/B (ďalej len „rozhodcovský súd“), ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, b./ pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. O.s.p.). Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z tejto zmluvy vrátane sporu o jej platnosť, výklad alebo jej zrušenie na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvazovaciu podmienku tejto rozhodcovskej doložky; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou doložkou v súlade s vnútornými predpismi rozhodcovského súdu založená právomoc rozhodcovského súdu.“

Cieľom rozhodcovskej zmluvy je dosiahnuť prejednanie prípadného sporu rozhodcom ako súkromnou osobou, na ktorého zmluvné strany delegovali takúto právomoc. Často krát sa takáto rozhodcovská zmluva vyjadrí len v podobe rozhodcovskej doložky, ktorá splyva s ostatnými podmienkami v štandardnej zmluve. V porovnaní s ostatnými zmluvnými podmienkami je význam rozhodcovskej doložky osobitný, pretože v prípade sporu súkromná osoba rozhodne o právach a právom chránených záujmoch s cieľom dosiahnuť nový kvalifikovaný záväzok z pôvodnej zmluvy. Keďže sa tak udeje v súkromnoprávnom procese, požiadavka na rešpektovanie princípov súkromného práva rozhodcom vrátane princípu dobrých mravov je plne opodstatnená. Ak rozhodcovská zmluva nebola osobitne spotrebiteľom vyjednaná, ale vyplýva zo štandardnej zmluvy a teda zo vzťahu fakticky nerovnovážneho, obavy, že slabšia strana si svoj osud v závažnej veci, akou je prípadný neskorší rozhodcovský proces, nedokáže náležitým naplánovať, sú plne namieste. Rozhodcovská doložka v predmetnej veci, ktorá mala založiť legitimitu pre exekučný titul v predmetnom konaní, dáva síce zmluvným stranám na výber riešenie sporov cestou príslušného súdu alebo pred rozhodcom, avšak samotný výber v konečnom dôsledku závisí od výberu toho účastníka, ktorý začne konanie skôr a v praxi je reálny predpoklad, že na

súd sa neobrátí spotrebiteľ, ale dodávateľ, ktorému konanie pred rozhodcovským súdom vyhovuje. V rámci modelu spotrebiteľského úveru je to zvyčajne veriteľ, kto podá návrh na začatie konania proti spotrebiteľovi, ktorý získal úver. Veriteľ môže na základe takejto rozhodcovskej doložky vec predložiť na prejednanie rozhodcovskému súdu, ktorý si sám zvolil a vylúčiť tak súd, ktorý by inak bol príslušný. Na základe tejto rozhodcovskej doložky spotrebiteľ ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu stráca právo brániť sa voči nárokom dodávateľa na riadnom súde v mieste svojho bydliska. Rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splnutie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým všeobecným obchodným podmienkam, a teda aj rozhodcovskému konaniu. Rozhodcovský súd je pritom paušálnym spôsobom zakotvený v zmluvných podmienkach ešte pred vznikom samotnej štandardnej zmluvy, a teda dodávateľ musí mať istotu, že si ho môže do zmluvy uvádzať. V subjektívne nearbitrabilnej (spotrebiteľskej) právnej veci zvlášť vznikajú pochybnosti o objektívnosti rozhodovacieho procesu. Už len tieto skutočnosti možno považovať za dostačujúce na záver o neprijateľnosti rozhodcovskej doložky vzhľadom na zásadný dopad tejto zmluvnej podmienky na vzťahy medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Ostatné podmienky rozhodcovského konania sú skôr len indikátorom, do akých krajností môže viesť dojednávanie rozhodcovského konania so slabšou stranou zmluvného vzťahu. Doložka nebola dojednaná v čase vyššej bdelosti spotrebiteľa po vzniku sporu, ale na začiatku zmluvného vzťahu.

Nie každá zmluvná podmienka, ktorá vyvoláva nerovnováhu v spotrebiteľskej zmluve v neprospech spotrebiteľa je neprijateľná. Pokiaľ však zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, je v zmysle príslušných zákonných ustanovení neprijateľnou. Podľa názoru súdu sa takáto zmluvná podmienka prieči dobrým mravom, je absolútne neplatnou. Na absolútne neplatnú zmluvnú podmienku súd prihliadne aj bez návrhu a rovnako bez návrhu súd exekúciu zastaví o plnenie z takejto neprijateľnej zmluvnej podmienky. Ak je neprijateľnou zmluvnou podmienkou samotná rozhodcovská doložka a dodávateľ ju použije, v takomto prípade ide o výkon práv v rozpore s dobrými mravmi. Súd zastaví exekúciu v celom rozsahu, ak exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok rozhodcu alebo rozhodcovského súdu, ktorý svoju právomoc odvodzoval z neprijateľnej rozhodcovskej. Súdny dvor Európskej únie v rozsudku C-40/08 ASTURCOM, čl. 51, judikoval, že čl. 6 smernice č. 93/13/EHS treba považovať za kogentné ustanovenie. Nekalá zmluvná podmienka - rozhodcovská doložka a možnosti jej posúdenia v exekučnom konaní už boli predmetom posudzovania zo strany Súdneho dvora Európskej únie, kde vo veci C-40/08 ASTURCOM súd vyslovil, že smernica č. 93/13/EHS musí byť vykladaná v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského nálezu vydaného bez účasti spotrebiteľa, musí, pokiaľ má za týmto účelom k dispozícii potrebné informácie o právnom a skutkovom stave, i bez návrhu posúdiť neprimeranosť rozhodcovskej doložky obsiahnutej v zmluve uzatvorenej predávajúcim alebo poskytovateľom so spotrebiteľom, či je podľa vnútroštátnych procesných pravidiel možné previesť také posúdenie v rámci obdobných podobných riadení na základe vnútroštátneho práva. Ak ide o neprimeranú doložku, prislúcha tomuto súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho vyplývajú podľa vnútroštátneho práva, aby sa uistil, že tento spotrebiteľ nebude uvedenou doložkou viazaný.

Vzhľadom na vyššie uvedené tunajší súd dospel k záveru o neprijateľnosti rozhodcovskej doložky, pretože spôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa. Rozhodcovská doložka je teda v zmysle § 53 ods. 4 písm. r) neprijateľná, pretože nebola spotrebiteľom osobitne vyjednaná a núti spotrebiteľa v určitých prípadoch neodvolateľne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu. Neprijateľná rozhodcovská doložka sa prieči dobrým mravom a výkon práv a povinností z takejto doložky odporuje dobrým mravom a ako taká je v zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý bol predložený ako exekučný titul, je preto právne neúčinný, nulitný, nespôsobilý vyvolať právne následky, nakoľko bol vydaný na základe neplatnej rozhodcovskej doložky.

Na základe vyššie uvedených skutočností má súd za to, že boli splnené podmienky na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a jej zastavenie podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd (§ 204 ods. 1 O.s.p.). Podanému odvolaniu môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, pričom jeho rozhodnutie sa bude považovať za rozhodnutie súdu prvého stupňa. Ak sudca odvolaniu nevyhovie, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu (§ 374 ods.4 O.s.p.).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).